

РЕШЕНИЕ

№ 6401

гр. София, 24.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 82 състав,
в публично заседание на 27.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вената Кабурова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **11038** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по подадена жалба от „Столичен електротранспорт“ ЕАД представлявано от изпълнителния директор Е. Г. и Г. А. чрез юрк. Болна срещу предписание по т. 1 от протокол за извършена проверка № ПР 2435554/20.09.2024 г. на Дирекция „Инспекция по труда“ – С., с което на основание чл. 404, ал. 1, т. 1 от Кодекса на труда (КТ) е предписано на жалбоподателя в качеството му на работодател да начисли и изплати на Ц. Б. Ч. до пълния размер допълнително месечно възнаграждение за придобит трудов стаж и професионален опит в процент върху основната работна заплата, определена с индивидуалния трудов договор за периода от месец ноември 2023 г. до месец юли 2024 г., съгласно чл. 128, т. 1 и т. 2 вр. чл. 12, ал. 1 от Наредбата за структурата и организацията на работната заплата.

В жалбата се посочва, че оспореното предписание е неправилно и незаконосъобразно, тъй като административният орган неправилно е разтълкувал допълнително споразумение № 834/30.07.2014 г. и допълнително споразумение № 784/02.11.2022 г., сключени между Ц. Ч. и „Столичен електротранспорт“ ЕАД. Поддържа, че не е налице правно основание на служителя Ц. Б. Ч. да се начислява допълнително месечно възнаграждение с още един процент за придобит трудов стаж и професионален опит върху основаната работна заплата за периода от месец ноември 2023 г. до месец юли 2024 г., нито са налице фактически обстоятелства за това, тъй като за този период е било прекратено действието на КТД (действащ за периода 04.12.2020г. – 03.12.2022г.) и не е налице заявление за присъединяване към КТД за

периода 04.12.2022 г. – 03.12.2024 г.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не изпраща представител.

Ответникът – Дирекция „Инспекция по труда“-С., се представлява от юрк. Б., която оспорва жалбата като неоснователна. Посочва, че в приложеното допълнително споразумение към трудовия договор не се съдържа условие, обвързващо размера на дължимото допълнително възнаграждение в зависимост от присъединяването на служителката към колективния трудов договор. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна Ц. Ч. се представлява от адв. Н., който също оспорва жалбата като некореспондираща с доказателствата по делото. Моли за присъждането на сторените разноски.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

В периода от 29.08.2024 г. до 29.09.2024 г. в дружеството „Столичен електротранспорт“ ЕАД била извършена проверка за спазване на трудовото законодателство от служители на Дирекция „Инспекция по труда“ – С. (ДИТ-С.). Резултатите от същата били обективирани в протокол за извършена проверка № ПР 2435554/20.09.2024 г. При проверката било констатирано нарушение, изразяващо се в непълното изплащане на дължимото допълнително месечно възнаграждение за придобит трудов стаж и професионален опит в процент върху основната работна заплата, определена с индивидуалния трудов договор на Ц. Ч., в нарушение на чл. 128, т. 1 и т. 2 от КТ вр. с чл. 12 от Наредба за структурата и организацията на работната заплата. До този извод проверяващите стигнали, след като се запознали с трудовия договор и сключените към него допълнителни споразумения. В допълнително споразумение № 834/30.07.2014 г., сключено между Ц. Ч. и „Столичен електротранспорт“ ЕАД било договорено допълнително възнаграждение за придобит трудов стаж и професионален опит да се изплаща: в размер на 0,6 % за всяка година придобит трудов стаж и професионален опит; или в размер на 1% за всяка година придобит трудов стаж и професионален опит, в случай на заявено членство в синдикат, страна по колективен трудов договор. В Допълнително споразумение № 784/02.11.2022 г. било договорено, че считано от 01.11.2022г., ДТВ за придобит трудов стаж и професионален опит 34 год. 00 мес. 25 дни се заплаща в размер на 34%. Били изследвани платежни фишове за работна заплата за периода от месец ноември 2023 г. до месец юли 2024 г., от които се установило, че Ц. Ч. има 35 г. трудов стаж, а начисленото допълнително възнаграждение за придобит трудов стаж и професионален опит било в размер на 34%.

При тези обстоятелства било дадено обжалваното предписание на основание чл. 404, ал. 1, т. 1 от КТ – работодателят „Столичен електротранспорт“ ЕАД, да начисли и изплати на Ц. Б. Ч. до пълния размер допълнително месечно възнаграждение за придобит трудов стаж и професионален опит в процент върху основната работна заплата, определена с индивидуалния трудов договор (съответно със сключените допълнителни споразумения), за периода от м. ноември 2023 г. до м. юли 2024 г., съгласно чл. 128, т. 1 и т. 2 от КТ вр. с чл. 12 от Наредба за структурата и организацията на работната заплата.

При така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване административен акт от надлежна страна, в предвидения за това срок.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

Оспореното предписание е издадено на основание чл. 404, ал. 1, т. 1 от КТ, която разпоредба гласи, че за предотвратяване и преустановяване на нарушенията на трудовото законодателство, на законодателството, свързано с държавната служба, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях контролните органи на инспекцията по труда, както и органите по чл. 400 и 401 КТ по своя инициатива или по предложение на синдикалните организации могат да прилагат изброените принудителни административни мерки, в това число: да дават задължителни предписания на работодателите, предприятията ползватели, органите по назначаването и длъжностните лица за отстраняване на нарушенията на трудовото законодателство и на законодателството, свързано с държавната служба. В конкретния случай е дадено предписание за начисляване и изплащане в пълен размер на дължимото допълнително месечно възнаграждение за придобит трудов стаж и професионален опит на съответния служител.

В практиката на Върховния административен съд (Решение № 10419 от 1.11.2023 г. на ВАС по адм. д. № 1641/2023 г., VI о.; Решение № 10833 от 9.11.2023 г. на ВАС по адм. д. № 1794/2023 г., VI о., Решение № 1950 от 20.02.2024 г. на ВАС по адм. д. № 7978/2023 г., VI о.) се приема, че в правомощието на контролните органи на Инспекцията по труда по чл. 404, ал. 1, т. 1 и т. 12 КТ е да дават само общи предписания на работодателите да изпълняват задължението за изплащане на трудови възнаграждения по непрекратени трудови правоотношения, както и обезщетения след прекратяване на трудовите правоотношения. Докато даването на предписания за разрешаване на конкретни трудовоправни спорове е извън компетентността на контролните органи на инспекцията по труда, предоставена им с чл. 404 КТ. Възникналите спорове между страните по трудовото правоотношение се разрешават по реда на Гражданския процесуален кодекс, към който препраща чл. 360, ал. 1 КТ, а не по административен ред, чрез прилагането на принудителни административни мерки.

Обстоятелствата по делото и съдържанието на оспореното в настоящото производство предписание сочат именно на наличие на спорни трудовоправни отношения между Ц. Ч. и нейния работодател. В случая не се спори относно обстоятелството, че служителката има право на допълнително възнаграждение за прослужено време и възраст, както и, че работодателят начислява и заплаща такова допълнително възнаграждение. По тези основни за съдържанието на трудовото правоотношение обстоятелства, страните по делото не спорят. От обстоятелствената част на предписанието и конкретно предприетата ПАМ е видно, че всъщност спорът между служителката и неговия работодател е за размера на дължимото му се допълнително трудово възнаграждение за придобит трудов стаж и професионален опит за периода от м. ноември 2023 г. до м. юли 2024 г. В протокола от проверката, органите на Инспекция по труда са направили констатации, че дължимото за периода възнаграждение следва да бъде в по-висок размер от изплатения – начислено ДТВ в размер на 34%, при наличие на трудов стаж от 35 г. Такива изводи, обаче, административните органи не са компетентни да направят, тъй като въпросът за размера на допълнителното трудово възнаграждение, което се дължи на служителката за съответен период, е трудовоправен и е извън приложното поле на чл. 404, ал. 1, т. 1 и

т. 12 КТ.

В случая, работодателят не оспорва общите си задължения по трудовото правоотношение съгласно чл. 128 КТ - да начислява във ведомости за заплати трудовите възнаграждения на работниците и служителите за положения от тях труд и да плаща уговореното трудово възнаграждение за извършената работа, в това число и ДТВ за придобит стаж и професионален опит. Той е начислявал и изплащал допълнително трудово възнаграждение на Ц. Ч. за придобит стаж и опит, поради което и няма основание да му се дават общи предписания по реда на чл. 404, ал. 1, т. 12 КТ. С налагането на процесната ПАМ по същество органите на Инспекция по труда са иззели правомощията на общите съдилища, които са единствено компетентни да разрешат спор между страните по трудово правоотношение – кои елементи следва да се включат в допълнителното трудово възнаграждение, налице ли са основанията за това и какъв е дължимият конкретен размер на ДТВ.

По тези съображения настоящият състав намира, че административният орган няма правно основание да издава предписания на основанията в чл. 404, ал. 1, т. 1 и т. 12 КТ, тъй като общата възможност да се дават задължителни предписания на работодателите за отстраняване на нарушенията на трудовото законодателство, не включва разрешаване на трудовоправни спорове между работника/служителя и работодателя. С оглед на изложеното, оспореният индивидуален административен акт е материално незаконосъобразен в степен, засягаща неговата валидност, тъй като по същество инспекцията, действайки като своеобразна особена (несъдебна) юрисдикция, е иззела и разрешила трудовоправен спор, подведомствен на съответните съдилища в страната по общото правило на чл. 357, ал. 1 КТ. Този съществен порок обосновава и извода на настоящия състав за нищожност на атакувания административен акт, поради което следва да се обяви и неговата нищожност.

При този изход на делото на основание чл. 143, ал. 1 АПК, в полза на жалбоподателя следва да се присъдят сторените по делото разноски, възлизащи в размер на 50 лева - заплатена държавна такса, както и 100 лв. – юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ПРОГЛАСЯВА НИЩОЖНОСТТА на предписание по т. 1, обективирано в протокол за извършена проверка № ПР 2435554/20.09.2024 г. на Дирекция „Инспекция по труда“ – С..

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, да заплати на „Столичен електротранспорт“ ЕАД с ЕИК[ЕИК], на основание чл.143, ал.1 АПК, сумата от 150 /сто и петдесет/ лева – съдебни разноски.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: